

608 C. GOLAR: NA STRAŽI. — IVAN ALBREHT: TAKO BOLNO ...

C. GOLAR:

## NA STRAŽI.

**Li-tai-pe.**

Na nebeških gorah ni skopnél še sneg,  
s cvetjem rdečim ni posut peščeni breg  
ali počlad piska že na vrbovo piščal,  
ali gorkih še oblakov sever ni poslal.  
V sedlu spimo, sklonjeni na konjev vrat,  
ko pa zjutraj gong in boben zagrmita,  
v nožnicah je mečeva ostrina skrita  
in hlepi črepinjo vragu že razklat.

*Golar je pesnik in nekdanji  
časnik. Petek, 21. 1. 1921*

IVAN ALBREHT:

## TAKO BOLNO . . .

Tako bolno  
se dan preliva v dan,  
s krvjo je eden,  
drugi s solzami opran,  
a srce, slepec blodi venomer,  
da bi skrivnost zajelo  
v prosečo dlan,  
skrivnost krvi, ki tekla je ob Soči  
v Primorju in po gorah Korotana.

Tako bolno  
se dan preliva v dan,  
bojazen včeraj, danes že  
groeča in nevarna rana.

O, molči srce, ker nikdar  
ne boš skrivnosti doumelo.

*Neckano nadaljen pesec  
Petek, 21. 1. 1921*